

Sygn. akt IV CNP 3/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi A. S. i K. S.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Zamościu
z dnia 10 września 2014 r., sygn. akt I Ca 324/14,
wydanego w sprawie z powództwa J. G
przeciwko A. S. i K. S.
o wydanie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 lipca 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Zamościu oddalił apelację pozwanych A. S. i K. S. od wyroku Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 6 maja 2014 r., którym nakazano im, aby wydali powódce J. G. część nieruchomości oznaczoną na mapie sporządzonej przez biegłego geodetę K. K. i wpisanej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

W dniu 23 października 2015 r. A. S. i K. S. wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 10 września 2014 r., zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie przepisów: art. 64 Konstytucji oraz art. 140, 172 i 222 § 1 k.c. przez nakazanie wydania powódce spornego pasa gruntu, mimo że nie jest ona jego właścicielką i błędne

przyjęcie, że poprzednicy prawni powódki nabyli tę część nieruchomości przez zasiedzenie, a ponadto art. 365 § 1 k.p.c. przez nieuwzględnienie prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 21 stycznia 1992 r., I Ns 5/92. W konkluzji skarżący wnieśli o stwierdzenie, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z wymienionymi przepisami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przysługuje tylko wtedy, gdy przez wydanie zaskarżonego orzeczenia stronie została wyrządzona szkoda; innymi słowy, istnienie szkody jest jedną z przesłanek dopuszczalności skargi. Ma to być szkoda wyrządzona „przez wydanie” zaskarżonego wyroku, co oznacza, że między wydaniem wyroku a szkodą musi zachodzić normalny związek przyczynowy unormowany w art. 361 § 1 k.c. oraz że szkodą musi być - w stosunku do tego wyroku - poniesiona później.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., do wymagań konstrukcyjnych skargi należy m.in. uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Spełnienie tego wymagania polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnieniu tego oświadczenia, co nastąpi wtedy, gdy twierdzenie zostanie uzasadnione na tyle, że będzie można uznać je za prawdziwe (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 oraz z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 22/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 111).

Nie jest spełnieniem omawianego wymagania odwołanie się do szkody, która jeszcze nie wystąpiła, przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest bowiem istnienie szkody w chwili wnoszenia skargi, a nie możliwość wystąpienia szkody w przyszłości. Szkodą majątkową w rozumieniu przepisów o skardze jest rzeczywisty, a nie tylko hipotetyczny uszczerbek w majątku skarżącego, w związku z czym nie stanowi jeszcze szkody samo powołanie się na pasywa w majątku wynikające z tytułu egzekucyjnego, jakim jest zaskarżony wyrok (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2008 r., II BP 68/07, OSNP 2010, nr 1-2, poz. 6 oraz postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05 i z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110).

Skarżący, dla spełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., przytoczyli, że „...wykonanie zaskarżonego wyroku spowodowałoby wyrządzenie pozwanym szkody poprzez zniszczenie około 40 mb pól w tym 20 mb pól z furtką wykonanych w połowie lat 60 - tych ubiegłego wieku, później modernizowanych. Nastąpiłaby także utrata wieloletnich drzew owocowych, a nade wszystko utrata części nieruchomości gruntowej...”.

Twierdzenia te nie mogą być uznane za spełnienie wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., ponieważ wskazują tylko na możliwość wystąpienia szkody, natomiast przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest istnienie szkody w chwili wnoszenia skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.